

[Alfred Jensen.]

rigsdagen var man klar over, at der var mangler i lønningsloven. Nu viser det sig, at de er af en sådan beskaffenhed, at regeringen ser sig nødsaget til at stille forslag om midlertidige løntillæg i erkendelse af, at tjenestemandsløven har visse skavanker.

Jeg indrømmer, at det, regeringen her har rørt ved, er en fejl i tjenestemandsløven og et forhold, som burde rettes, men jeg vil samtidig tilføje, at der findes andre urimeligheder, som gør andre ændringer mere påkrævede.

Jeg har allerede talt om det utilfredsstillende i reguleringstillægget; det skyldes simpelthen, at man bygger på forkerte pristalsberegninger, og når der har været så stor utilfredshed blandt tjenestemændene, er det vel, fordi såvel tjenestemandsløven som pristallet har vist sig utilstrækkelig, og det fumleri, man lavede i 1949 ved at skabe et andet husholdningsbudget, har jo ikke gjort sagen bedre, tværtimod.

Vi kan godkende, at man forlænger det midlertidige tillæg, men vi ønsker, at man også rører ved selve reguleringstillægget for de lavest lønnede tjenestemænd, at man tager ikke-forsørgeres og samgiftes reguleringstillæg op til behandling med det formål at få ensartede regler, og vi ønsker også at rejse spørgsmålet om reguleringstillægget til pensionisterne. Jeg skal ikke komme nærmere ind på det, men blot fastslå, at jeg i lighed med det ærede medlem hr. Svend Jørgensen har rejst det ved tidligere lejligheder. Vi mener, at disse problemer nu må tages op til behandling — jeg forstår, at finansministeren vil nedsætte et udvalg til behandling af tjenestemandsproblemerne. Jeg og mit parti ønsker meget, at der sker ændringer i tjenestemandsløven for at råde bod på de ulemper, der findes i den. Derfor stillede jeg på mit partis vegne i fjor forslag om, at finansministeren skulle drage omsorg for en revision af tjenestemandsløven, så man fik disse urimeligheder bort. Jeg havde set med glæde, om finansministerens parti og han selv i fjor havde stemt for vort forslag, og om det andet regeringsparti havde gjort det samme, men det gjorde de ikke, de stemte det kynisk og koldt ned, og så kommer man i år og taler om, at nu skal der være et udvalg. Jeg kan ikke have tillid til, at det udvalg, man ønsker at nedsætte, har til formål at rette de skavanker, som findes i tjenestemandsløven; jeg frygter for, at man vil gå videre ad nedskæringsvej, og derfor kan jeg ikke udtrykke den samme glæde, som andre

ordførere har givet udtryk for i anledning af dette løfte fra finansministerens side.

Jeg vil også gerne sige et par ord om statsbanetaksterne. Mit parti gik imod forhøjelserne i fjor, fordi vi påstod, at til syvende og sidst kom det forbrugende folk til at betale omkostningerne ved forhøjelserne såvel af persontaksterne som af godstaksterne, og udfra de samme betragtninger vil vi gå imod de foreslåede forhøjelser i år. Jeg har hørt det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) tale om, at det var sundt, at statsbanerne fik taksterne forhøjet, for at man derved kunne skabe en bedre og sundere konkurrence mellem statsbanerne, skibsfarten og lastbilerne — jeg ved ikke, om han tog rutebilerne med. Jeg har ikke den opfattelse, at konkurrenceforholdet just er af en sådan beskaffenhed, at statsbanerne absolut behøver at forhøje taksterne. Tværtimod har jeg den opfattelse, at det modsatte er tilfældet. Det er ikke gået i glemmebogen, at et selskab nede i Næstved sluttede sig sammen og lejede en rutebil, fordi det var betydeligt billigere at lade sig transportere med rutebil på den måde fra Næstved til København, end det var at køre med tog. Det har været kendt i længere tid, at det på adskillige distancer var billigere at hyre lillebil eller taxa, selvom det ikke er nogen billig fornøjelse. Når forholdet er sådan, skal man ikke komme og tale om, at det er sundt at forhøje person- og godstaksterne på statsbanerne for derved at byde de private erhverv en rimelig konkurrence. Jeg tror snarere, man må se i øjnene, at statsbanerne vil få forøgede vanskeligheder efter en sådan forhøjelse. Allerede nu kan man konstatere en nedgang i passagertallet, og der er ingen tvivl om, at denne nedgang vil blive betydeligt større i det kommende år til skade for alle dem, der har rejsebehov, enten det er af kulturel eller forretningmæssig art. Derfor må vi afvise disse forhøjelser.

Jeg vil sluttelig også afvise de forhøjelser af posttaksterne, som skal finde sted. Jeg vil understrege, at de er lige så urimelige som forhøjelserne af statsbanetaksterne. Det stikker vel mere i øjnene her, fordi postvæsenets regnskabsforhold ser betydeligt bedre ud end statsbanernes. Vi er særlig betænkelige ved den foreslåede forhøjelse af portoen og indtegningsgebyret m. v. for bladene. Det vil betyde, at en lang række blade vil have vanskeligheder ved at klare sig, og det vil betyde, at avispriserne vil stige jævnt over hele landet, og det er ikke just prisstigninger, befolkningen har brug for, tværtimod.

Jeg skal iøvrigt henholde mig til de be-